

Verveling - wie kent dit ogenschijnlijk triviale verschijnsel niet: de verregende woensdagmiddagen en de eindeloze zondagen uit onze jeugd? Maar de verveling kan ook een grimmiger karakter aannemen of zelfs uitlopen op een afgrondelijke leegte waarin de wereld zijn betekenis geheel verliest.

In *Uit verveling* verdedigt Awee Prins de tegendraadse stelling dat de diepe verveling de verborgen grondstemming is van onze tijd. Dat lijkt tegen vele intuïties in te gaan. Nog nooit hebben we het zo druk gehad. Of proberen wij met onze rusteloze bedrijvigheid de diepe verveling voortdurend te verdrijven?

Tegen de achtergrond van een autobiografische 'Kroniek van een verveeld leven' schetst de auteur een literaire geschiedenis van de verveling, die wordt gevolgd door een exploratie in wetenschappelijke pogingen tot opheldering van het fenomeen. Deze pareert Prins, uitgaande van Heideggers 'verborgen hoofdwerk' *Die Grundbegriffe der Metaphysik*, met een diepgravende fenomenologie van de verveling. Een beslissend inzicht luidt, dat wij bij het voortdurend ontwijken van de verveling nooit geraken tot wat de 'diepe verveling' ons te zeggen heeft.

Daarop zet de auteur zijn centrale stelling uiteen dat de verveling de onderdrukte grondstemming is van deze tijd, waarin ons weliswaar alles ter beschikking staat, maar eigenlijk niets ons nog werkelijk raakt. Toch tracht hij vanuit deze 'overvolle leegte' ook een uitzicht te bieden om 'uit de verveling' te geraken; niet door snel om zich heen grijpende 'tegenbewegingen' als Slow te propageren, maar door op zoek te gaan naar een bestaan waarin wij de dingen weer 'recht doen'. Daarbij knoopt hij niet alleen aan bij Rilke's 'dingmystiek', Ponge's pleidooi voor de dingen en Heideggers inzicht in de 'concrete oneindigheid' der dingen, maar ook bij Latours recente oproep de 'Realpolitik' in te ruilen voor een 'Dingpolitiek'.

Een even messcherpe als hilarische, even diepgravende als lichtvoetige 'Kritiek van de vervelende en verveelde Rede'. 'Never a dull moment'.

Awee Prins (1957) is universitair docent fenomenologie, hermeneutiek en filosofie & kunst aan de Faculteit der Wijsbegeerte van de Erasmus Universiteit.